

[Brusvang]

enterede græsrodsorganisationer med det sigte at skrue udviklingen tilbage. Vi ønsker en miljøpolitik, der bekæmper forureningen, men efter nøje forhandling og i samråd med det berørte erhvervsliv.

Fortsat om midlerne: selvfølgelig ser vi gerne, at der sker en yderligere forskning på dette område; vi ser gerne, at man fremmer forskellige uddannelses tiltag, specielt med at få uddannet de rigtige eksportfolk.

Om eksporten dette: vi ser gerne en fremme af eksportudviklingsprojekter og eksportfremmeforanstaltninger generelt. Jeg har her mærket mig de udtalelser, der kom for lidt siden fra oppositionspartiet socialdemokratiet og hr. Erling Jensen, som jo meget kraftigt og meget positivt pegede på, at regeringen derfra kunne forvente opbakning til ethvert rimeligt yderligere initiativ.

Jeg har hæftet mig ved, at ministeren i sin redegørelse et sted har et nøglebegreb, der hedder »koordination imellem ministerierne«. Jeg er ganske enig i, at dette er ønskeligt, men så spørger jeg mig selv, hvordan det kan hænge sammen med, at vi her har en industripolitisk redegørelse, som peger på det fornuftige i at udbygge produktionsapparatet, at øge eksportfremmeforanstaltningerne og at få flere udenlandske delegationer hertil, samtidig med at man har en skattepolitik, hvor man i skattereformen ønsker at gennemføre en yderligere beskatning af selskaber, en beskatning af kursgevinster og en begrænsning af repræsentationsudgifters fradragsmuligheder. Hvordan kan disse ting være forenelige?

Jeg drager den konklusion, at en række af de erhvervsrelevante afsnit af skattereformen er i flagrant modstrid med erhvervslivets interesser. Skattepolitik og industripolitik hører sammen!

Jeg går ud fra – og det er ikke noget spørgsmål til ministeren, for så ville jeg bringe ministeren i forlegenhed, og det er absolut ikke min hensigt, men det er blot sådan en stilsfærdig personlig konstatering – at det er gået sådan, at ministeren ligesom vi andre i virkeligheden har fået skattereformen præsenteret som et fait accompli. Jeg nægter simpelt hen at tro på, at de erhvervsrelevante afsnit af skattereformen har været oversendt til, har været behandlet i, er blevet vurderet, analyseret og accepteret af industriministeriet; dette kan ikke være rigtigt. Jeg har også i baghjernen klingende ordene fra hr. Erling

Jensen for et øjeblik siden, hvor han talte om, at der inden for regeringen åbenbart er folk, der varetager modsatte interesser, og derved kommer denne konflikt frem.

Jeg er ganske vist CDs erhvervspolitiske ordfører, men en enkelt personlig bemærkning kan jeg vel nok tillade mig. Jeg har tillid til industriministeren, og jeg er enig i den fremlagte redegørelse og dens hovedindhold, men hvis dette er regeringens industripolitik, så kan skattereformen ikke være regeringens skattepolitik, og hvis det omvendt er således, at skattereformens erhvervsrelevante afsnit er regeringens skattepolitik, så kan dette ikke være regeringens industripolitik. De to politikkers indhold, således som de er fremlagt, er uforenelige. Der er tale om en *contradictio in adjecto*. Ja, undskyld, hr. minister, at jeg forfaldt til at gøre forsøg på at foretage et logisk ræsonnement. Jeg er godt klar over efter 12 år i folketinget, at logik og politik er uforenelige størrelser.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om skibsværftsindustriens krise. Det drejer sig, som andre har peget på, om mange, mange arbejdspladser, bl.a. fordi der er så mange underleverandører ved produktionen af et stort skib. Det er noget, der har den største betydning for betalingsbalancen: hvis eksporten af skibe standses, er der i givet fald en yderligere belastning på op til 8 mia kr. Det er noget, der har enorm betydning for de lokal-samfund, hvor disse skibsværfter er placeret.

For skibsværfternes vedkommende har vi et højteknologisk forspring; vi har lige set, at B & W har været i stand til at lave et vidunder af et tankskib, »Danita«, et tankskib, som i internationale skibsfartskredse har fremkaldt den største beundring. Hvis denne ekspertise og højteknologi går tabt, fordi disse skibsværfter lukker, er vi ikke i stand til at få dem retableret i løbet af kort tid igen; så er de måske tabt for en meget lang årrække.

All right, regeringen kom relativt hurtigt med en skibsværftspakke. Når jeg siger »relativt hurtigt«, er det, fordi der forinden var nogle forviklinger i det kontaktudvalg, som regeringen havde skabt, som jeg aldrig rigtig har kunnet se sammenhængen i, men da der så kom en direkte henvendelse fra den berørte industri og fra CO-Metal, reagerede industriministeren hurtigt. Det erkender jeg, og det takker jeg for. Jeg takker også for indholdet af skibsværftspakken, som på en række